

Прилог евроинтеграцијама

Биљезница Робија К

Задаћа из хрвацког (Од нашег ситалног дописника)

Ја сам дошао дома попишан из школе. Тата је у кухини рјешавао крижаљку. Мама је слагала суђе и посуђе у креденцију. Тата је мени рекао: „Охо, изгледамо липо попишани! Шта има ново у школи?“ Ја сам снуждио фацу и рекао сам: „Добија сан аса из задаће из хрвацког!“ Мама је цијукнила: „Опет?“ Тата је цијукнио: „Опет?“ Ја сам слегнио раменима и шутио сам. Тата је подвикнио: „Па добро, јебему млико материно, јел мош ти који пут нешто научит?!“ Ја сам рекао: „Како ћу учит за задаћу из хрвацког? Ту ти само учитељица зада наслов и онда пишеш шта ти пада на памет!“ Тата је рекао: „Па јел се мош мало извјежбат да ти који пут падне на памет нешто друго осим ништа?!“ Ја сам још луђе снуждио фацу. Онда је мама питала: „Добро, а шта ван је сад бија наслов за задаћу?“ Ја сам рекао: „Зашто желим у Еуропску унију?“ Мама је рекла: „Н бава куа? Па баш је згодан наслов!“ Тата је рекао: „Је, скроз је инспиритативан!“ Мама је мене питала: „И? Шта си написа?“ Ја сам рекао: „Не желим!“

Ту су мама и тата значајски се погледали. Онда су они мало шутили. Онда је тата рекао: „Па мени је то океј одговор!“ Мама је рекла: „И мени зву-

чи скроз фајн!“ Ја сам рекао: „И мени исто! Само уча Смиља ми је завидала аса без мислит се!“ Мама је питала: „А шта је рекла? Морала ти је некако објаснит зашта ти даје аса!“ Ја сам рекао: „Рекла је да сан фалија тему!“ Тата је рекао: „Не кужим, како си фалија тему?“ Ја сам рекао: „Рекла је да није наслов задаће бија Да ли желим у Еуропску унију, него Зашто желим у Еуропску унију!“ Тата је питао: „А ако не желиш?“ Ја сам рекао: „Онда попијеш аса!“ Тата је рекао: „Чек мало, чек мало... Ако ти не желиш у Еуропску унију, за који би клинац тебе неко пита зашто желиш у Еуропску унију?“ Мама је улетила: „Е, јебате! Какош литерарно објаснит зашто желиш нешто шта не желиш?“ Ја сам рекао: „То сан јој и ја река!“ Мама је питала: „И? Шта је она рекла?“ Ја сам рекао: „Рекла је да који сан ја курац да ћу њој говорит шта да она ставља за наслове задаћа из хрвацког!“

Тата је зашкарпунио се по фаци и питао је: „Баш је тако рекла? Да који си ти курац?“ Ја сам рекао: „Није употребила ту рич, ал је мислила на курац!“ Мама је питала: „А коју је рич употребила, мишу? Пенис?“ Ја сам рекао: „Фактор!“ Тата је рекао: „Е јебен ја такву наставу из хрвацког ди се ко-

ристи рич фактор!“ Онда је мама мене питала: „Синак, а јестел ви можда прије задаће са насловом Зашто желим у Еуропску унију писали задаћу са насловом Да ли желим у Еуропску унију?“ Ја сам рекао: „Нисмо!“ Мама је рекла: „Значи, прискочили сте градиво и одма ишли на Зашто желим у Еуропску унију?“ Ја сам рекао: „Тачно!“ Мама је рекла: „Па онда и онај ко не жели у Еуропску унију мора писат зашто жели у Еуропску унију?“ Ја сам рекао: „Игзактли! А ако напишеш да не желиш онда попијеш аса јер пошто си фалија тему! И плус ти крава од учитељице рекне да ти је садржај задаће краћи од наслова!“ Мама је рекла: „Другим ричима, фасујеш негативну оцјену због познавања прескоченог градива!“

Онда је тата подвикнијо: „Па шта је то у тој школи, јебате јарац? Јел то неки стаљинизам и титоизам?“ Мама је рекла: „Страва и ужас! Перу нан дици мозак триста на сат!“ Тата је рекао: „Ал то је мрки мрак, човиче божји! Јел то они од Хрвацке оће направит Сјеверну Кореју?“ Мама је рекла: „Неће, него Еуропску унију!“ Тата је фљаснијо са руком по столу и рекао је: „Е знаш шта, иден ја сутра у школу! Чуће ме та Смиља, мајкеми ирудове!“ Мама је рекла: „Добро, не мораш се одма тако жестит! Мали нам ионако има миљон аси, неће га са једним више ђава однит!“ Тата је замавао са кажимпрстом и рекао је: „Није ствар у асу! Неће она мом дитету говорит да је фактор, набијен је на курац!“

Сутра је мој тата бијо у школи код учитељице Смиље. Она је њега примила у соби за примање. Уча је рекла: „Изволте? Како ван могу помоћ?“ Мој

тата је питао: „Скужајте, јестел ви ка мала цурица ишли у основну школу Ђордано Боровчић Курир?“ Уча Смиља је рекла: „Ја? Овај, јесам...“ Тата је рекао: „И ја исто!“ Уча се насмјехуљила: „Ма види, баш згодно!“ Тата је рекао: „А јел се сићате задаћа из хрвацког?“ Уча је рекла: „Па слабо... Масу сан тога заборавила!“ Тата је рекао: „Ја их се свих сићан! Најдража ми је била она са насловом – Зашто волим Југославију?“ Ту је улетила краћа шутавица. Уча се намргодила: „Тога се не могу ситит!“ Тата је рекао: „Е, ал ја се сићан! То смо сви у школи писали!“ Уча Смиља је питала: „Скужајте, а шта ви са тим оћете рећ?“ Тата је рекао: „Оћу рећ да наслов задаће није бија Да ли волим Југославију, него Зашто волим Југославију! Береш?“ Учи је улетило чудило: „Не берем! Шта то има везе?“ Тата је рекао: „Има везе јер пошто си написала пуне четри странице, туко! И добила си чисту пеју!“

Ту је у соби за примање улетила тишинчуга. Онда је учитељица Смиља скочила из катриге и викнила је: „Откуд ти то знаш?“ Тата је рекао: „Набавија ми је френд из школског архива! Само шта се то сад зове основа школа Плоките! Ош да ти мало читам?“ Уча је пиљила са разрогаченим очима. Тата је извадијо из јакете стару задаћницу. Онда је он њу отворијо и рекао је: „Даклем... Зашто волим Југославију... Волим ову дивну земљу под водством врховн...“ Уча је дрекнила: „Прекини!“

Онда је она скљокала се назад на катригу. Тата је њој рекао: „Да си имала мрву мозга, бија би ти садржај краћи од наслова! Ал јебига кад си ти литерарни тип! Четри странице! Одма

се видило даш бит учитељица!“ Уча Смиља је зацвилела: „Ја сан тад била још скроз мала цурица! Нисан разумила ништа живо!“ Тата је рекао: „Па зато и јеси добила пеју, јелда?“ Уча је пиљила са комом и ошамутом. Тата је рекао: „Е виш, и мој мали је скроз мали! Само бере ствари и попије аса, ка поштен човик! Ал ко му га збичи, молићу липо? Југославенска одликашица!“ Уча је кољачки гледала у тату. Онда је она стиснула очи и питала је: „А шта си ти написа у тој задаћи, мајкети?“ Тата је нагнио се према њој и рекао је: „Виш, то ми френд није успија наћ у архиви, хе-хе-хе, заувик не-стало...“

Учитељица Смиља је нагнила се уназад и питала је: „Шта ти удбашу губави оћеш од мене?“ Тата је рекао: „Ако мој мали добије пристојну позитивну оцјену из задаће на тему Зашто желим у Еуропску унију, онда ова задаћа на тему Зашто волим Југославију неће осванит на интернету и у жутој штампи!“ Уча је укоченила се на катриги са зинутим устима. Онда је она рекла: „Ти добро знаш да су нан ка дици злочимачки прали мозак!“ Тата је рекао: „А мислиш да га нашој дици не перу?“ Уча је рекла: „Ма ко им га пере?“ Тата је рекао: „Наставно особ-

ље у школи, мики, немој се правит глупсоница! Ми им дома перемо само бичве и муданте!“ Уча је рекла: „Нисан ја дала ти наслов за задаћу, него нан је дошла окружница од министарства!“ Тата је рекао: „Е кужим, и онај о Југославији је задало министарство! Ал ти дајеш оцјене, јебат га!“ Уча Смиља је уздахнула и питала је: „Јел трица довољна?“ Тата је рекао: „Довољна је! Ал четва би била боља!“ Уча је рекла: „Океј, дај задаћницу!“ Тата је рекао: „Прво ти упиши оцјену!“

Онда је учитељица Смиља мени уписала четву у дневник. Она је замрморила: „Госпе моја, шта ја ово радим?“ Тата је рекао: „Испуњаваш све критерије и потписиваш приступни уговор!“ Онда је тата њој дао њену стару задаћницу. Онда је уча њему рекла: „Успут да знаш, мали ти не зна ништа из хрвацког! Тотална штета! Изгледа да је дебил на тату!“ Тата је рекао: „Шта има везе! Кад ућемо у Еуропску унију ионако се више у школи неће предават хрвацки него еуропски!“ Уча је рекла: „Који еуропски, јебате? Шта ти је то?“ Тата је рекао: „То је оно кад ми за дите мислиш да је курац, па му кажеш да је фактор!“

